

Albert Willebrand

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Albertus Willebrandt/ U.I.D.
Cod. Prof. ... Ad Exequias Quae ... Johanni Füllebier/ Ab afflictimis Cognatis,
Affinibus atq[ue] Amicis ... decenter parabuntur. Omnes omnium Ordinum Cives
Academicos ... invitat**

Rostochii: Kilius, 1660

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn751404470>

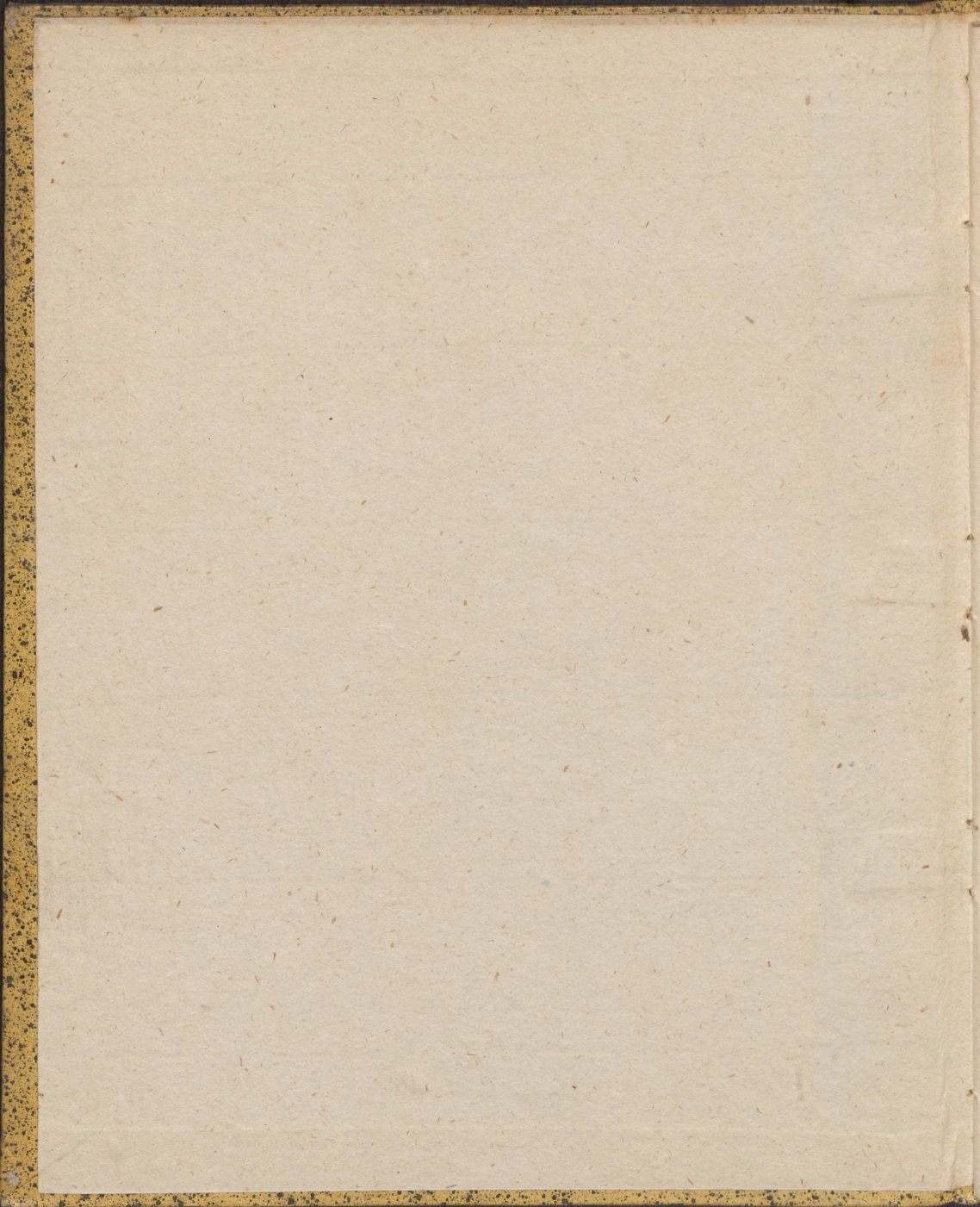
Druck Freier Zugang

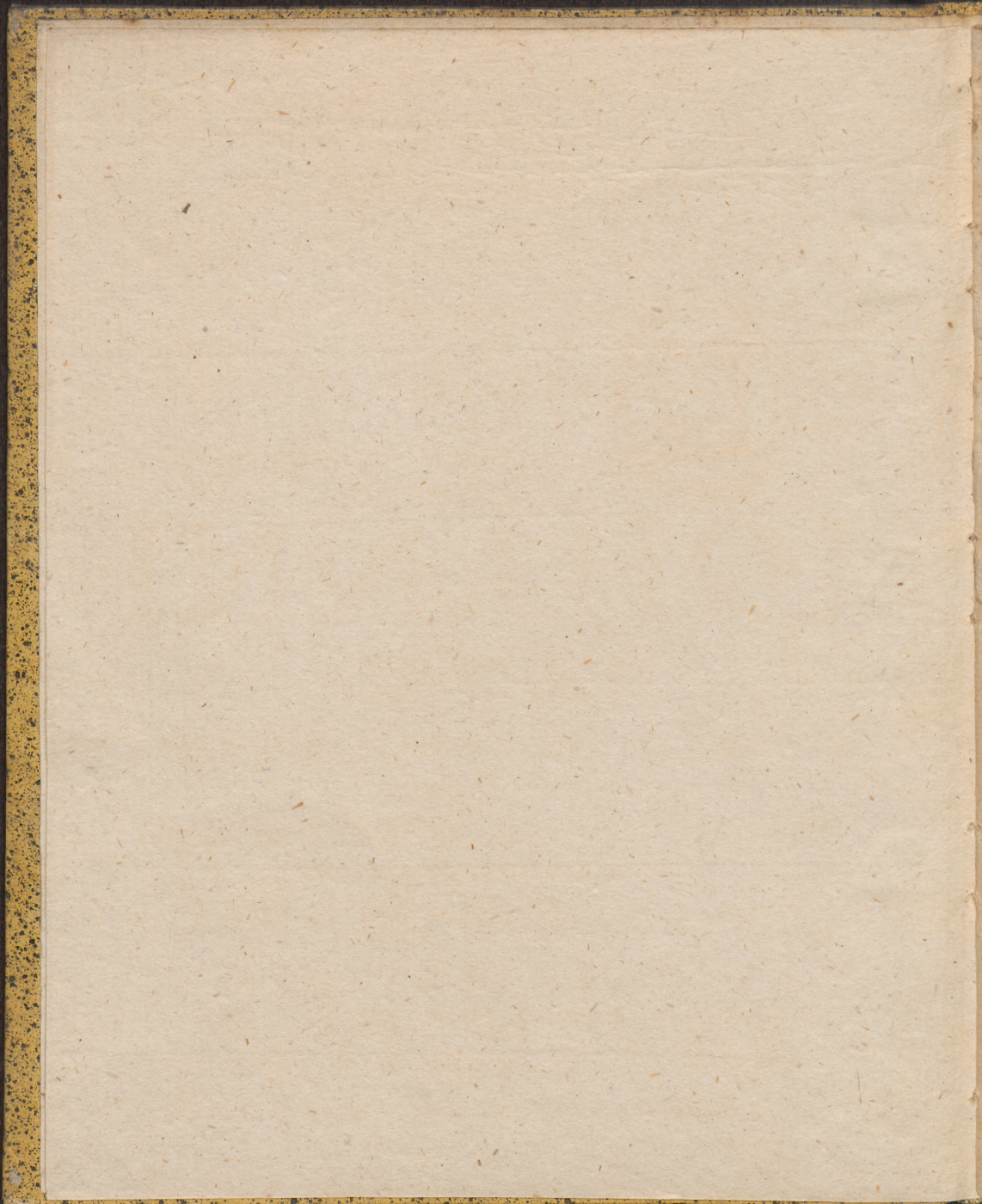
Willebrandt, A.,
in J. Füllebier.

Rostock. 1660.

25

PROGRAMMA

Quo

RECTOR

UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS

ALBERTUS Willebrandt/ U. J. D.

Cod. Prof., Ducal. Consist: Asessor,

AD

EXEQVIAS

Quæ

*Reverendissimo, Literatissimo, magnaq;
Expectationis*

JOHANNI
Fullebier/

Ab afflictissimis Cognatis, Affinibus
atq; Amicis

Hodiernâ horâ primâ, in Æde sanctissimæ Virgini
sacrâ, decenter parabuntur.

Omnes omnium Ordinum Ci-
ves Academicos sedulò & per-
amanter invitat.

ROSTOCHII,

Typis Hæredum NICOLAI KILII, Acad. Typ. 1660.

PROGRAMMA

IN

UNIVERSITÄT ROSTOCK

ALBERTUS MAGNUS

DE

TEXT

JOHANNES

SENIOR

Abdicatione Cognata

et

Habitu hodie in

habeat

et

ves

et

et

RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
ALBERTUS Willebrand/ D.

El ex tot luctuosis funeribus, quæ bre-
vi tempore comitati sumus, & quæ
quotidiè, proh dolor! densantur, vi-
dere licet quàm fallax, quàm incerta,
quàm vana & instabilis, quàm brevis
deniq; sit hæc mortalium vitâ. In
cujus miseram conditionem ac conti-
nuam ferè ejusdem vicissitudinè acuratiores animi con-
jiciens oculos ANONTMUS Philosophus, admiratus
est vehementer, futilissimam plerorumq; hominum stul-
titiâ, qui perpetuò tanquam victuri, aut cum annosò
Nestore, tot hominum exacturi secula, sine mortis vel
tantillâ cogitatione, brutarum ad instar pecudum ætatem
transigunt. Et idem ipse aliquandò interrogatus, qua-
lis esset hominum vita? *Quum parumper se ostendisset,*
mox se abscondit. Quòquè nil aliud significare voluit,
homo sapientissimus, quam quod momentaneis caduca-
rum rerum figuris intenti, tanquàm spectatores, mox
aliò commigraturi, in hæc mundi scenâ sederemus. Qua-
propter rectè & SOPHOCLES cum simulacro atq; um-
bris hominum ineptias comparavit; rectè rem calamitosam

411173-

unumquemque nostrum HERODOTUS dixit; rectè *mi-
serum mortalem* HOMERUS appellavit; rectè EPICU-
RUS, contra cetera omnia vallum aliquod inveniri, at contra
mortem nos omnes urbem habitare immunitam affirmavit.
Et rectissimè cæteri sapientes, vallem lachrymarum, for-
tunæ lulum, inconstantiae imaginem, calamitatis truci-
nam, hominem & vitam illius nuncuparunt, Sed quid ver-
bis prolixioribus opus est? Satis luculentum vitæ cadu-
cæ, humanæquè fragilitatis exemplum, in se ipsò, Nobis,
hodiernà die exhibet Laudatissimus Juvenis ad gloriam
decusque natus & educatus JOANNES Süllebier / quem
properantior vis & inclementia Fati, vernantem flore ju-
cundæ juventutis, non absquè ingenti cognatorum, ami-
corum, bonorumquè omnium mœrore, è cætu viventi-
um abripuit. Qui A. D. 1636, hic Rostochii, vitam
hanc mortalem auspiciatus est. Parentibus ac Majori-
bus Honestissimis atquè Clarissimis. Patre scilicet JO-
ANNE Süllebier / Cive ac Mercatore hic præcipuò. Ma-
tre CATHARINA Wegeners / pientissimâ affectusquè
ergà calamitosos verè Christiani foeminâ. Avo Pater-
no, JOHANNE Süllebier / Cive itidem ac Mercatore
Rostochiensis præstantissimò. Avia paternâ BARBARA
Kagelmans / sexus foeminei decore Eximio, & quæ præ-
claram, ab Optimis & Honestissimis Majoribus Gustro-
viiq; degentibus duxit originem. Avo maternò, Viro
Spectatissimo & prudenti, DN. JOANNE Wegener /
Cive quondam & Senatore hujus Urbis primariò. Avia
Maternâ GERTRUDE Dethloffs / Foeminâ vitæ & mo-
rû elegantiâ celebratâ. Plures verò Majores splèdidis vir-
tutum ornamentis decoratos, recensere cum superfluum
esse autumem, ad vitam ejus integerrimam, mortemquè
sanctissimam propero. Qui postquam CHRISTI JESU
membris

membris per sacrum Baptismi lavacrum cooptatus fuis-
set, vixq; pueritiam modestissimam absolvens, parenti-
bus (Patre prius Matre post) desideratissimis, simul cum
dilectissimis quatuor Sororibus, (quæ jam illius, uti sui
exoptatissimi ac jucundissimi Fratris obitum deplorant)
nimis tempestivè orbatus fuisset, Vir prænominatus
DN. JOANNES Wegener / Senator hujus Urbis præci-
puus, Avus ejus Maternus, simul cum Honestissimâ suâ
Conjuge, eundem ipsum, cum quatuor Sororibus Orpha-
nis, in suum verè paternum, Divinâ sic dispensante Pro-
videntiâ, patrociniûm curamq; receperat, & ad DEI præ-
primis cultum ac pietatem fidelissimè educari, atq; insti-
tui curaverat. Et cum Vir hic Optimus ac æternâ dignus
laude, hunc piissimè denatum, ad studia artesq; liberales
idoneum esse adverteret; illum in primis, in hâc Scholâ
patriâ, in literarû primordiis diligenter informari præce-
pit. Qui cum ad maturiorè paulò devenisset ætatè, ad ma-
jora in literis & linguis fundamenta jacienda, mediorem
illorum, quæ ipsi Divina conservaverat benignitas, sub-
sidiò, A. D. 1651. ad Scholam Lipstadiensem in Vestpha-
liâ doctissimis instructam præceptoribus, fuit amanda-
tus; in quâ ille per biennium subsistens, insignes sub Cla-
rissimi DN. M. Hempelii, quondam hic sui Præceptoris,
hincquè ad munus illius Scholæ primarium evocati in-
formatione, in studiis & artibus fecit progressus; eoque
diligentem suam (quam scientiis & linguis navaverat,))
operam promovit, ut non jam vulgaribus ac trivialibus
Scholis, sed Nobilissimis ac Publicis Virtutum, Sapien-
tiæ, atq; variarum scientiarum Sacrariis semet dignum
declaraverit. Quocircâ, cum consensu suorum Constan-
guineorum, quos velut parentes impèssimè coluit, con-
tulit se in primis ex Scholâ Lipstadeni, ad Academiam
Helm-

Helmstadiensem, ibidemq; per biennium, totum se Vir-
tuti & doctrinæ devovit; inde Jenam, Lipsiam, Witte-
bergam, inclita Musarum Emporia concessit, & ubique
goto nixu studiis literarum insistens, nunquam ab ipsis
feriari consuevit. Anno interim 1656, postquam ille
prædictus Avus ejus Paternus Vir honoratissimus, mor-
talitatem deposuisset, suorum tutorum placitò, patriam
suam amantissimam repetiit, & in hoc celebratissimo Li-
cæo Collegia Theologica, magnâ sedulitate frequenta-
vit, publicas Disputationes binis vicibus, non cum exte-
guâ gloriâ absolvit, nihilq; ardentius expetiit, quam ut
tandem (non parvo jam tempore in Patriâ consumptò)
post præterlapsa Paschatos festa, ad peregrina proficisci
loca, in illisq; sua felicius cōtinuare studia potuisset. Sed
præsens temporum proh dolor! calamitas, egregia ejus
retardaverat semper proposita, neq; flagrãtia Juvenis hu-
jus integerrimi cãdidissimiq; vota, exptato evẽtu extin-
guere valuerat. Qui (quod maximè est stupendum) cer-
tissimum ex hac vitã discessum, ante aliquot septimanas,
Divino quasi æstio percitus sibi prælagiens, die 28. Apri-
lis imbecillitatem virium, corporisq; infirmitatem con-
traxit; in quã nihilominus piissimè denatum & optimæ
indolis Juvenem JOANNEM von Thienen (ex Christiano
nò singulariq; affectu) ex albo mortalium erasum, comi-
tari usq; ad tumulum non intermisit. Hoc a piissimò
opere devotissimè peractò, rediit domũ longè infirmi-
or, & præ foribus fatale vitæ suæ tempus adesse cordatis-
simè prædicens, in lectum lethalem semet deposuit.
Quamvis autem varia medicamenta ex Ordinatione Ex-
cellentiss. & Experientiss. DN. Lübbers / Medicinæ Do-
ctoris, Amici colendi usurpaverit; illa tñ. ingentẽ morbi
ejus vehementiã expugnare non potuerunt. Quocircà ex-
aggeratæ virtutis & indolis Juvenis hic, vitã longiorem

(quod mirandum in juvene, in tam florente constituto, ætate) planè fastidivit. Mundi hujus illecebras coram adstantibus planè abominatus, ut ab illis ipsis pectora sua removerent, liberè antè vitæ agonem illosmet ipsos admonuit. Et jã fermè cœlestis gloriæ primitias degustans, omniq; hujus mundi vanitati, magnanimò corde valedicens, Virum Reverendum, Clarissimum, DN. NICOLAUM RIDEMANNUM, SS. Th. Licentiatum, Pastorem ad Divæ Virginis Ædem vigilantissimum, uti animæ suæ Curatorem ad se vocari curavit; quamvis verò sanctissimo illo die Veneris, quò amarissimam Christi JESU crucifixionē sanctâ Ecclesia religiosissimè recolebat, animam tuam piissimam, preciosissimo Corporis & Sanguinis Salvatoris pabulo refecerat, illud nihilominus secundâ vice, nempe die 6. Maji nupèr elapsò, cum summâ animi devotione expetitur, ab eodem Viro Reverendo sumfit. Tandem inter continuas sanctissimasque preces ac lectiones; quas ipse cœlestis tunc vitæ candidatus, summoperè urgebat, præterito die 7. Maji, mediâ nona vespertinâ, præsentibus Consanguineis, Affinibus & Amicis, placidissimè, & beatissimè, absq; ullò mortis iudiciò, ex hoc corporis ergastulò secedens, semet cœlestium consuetudini immiscuit; postquam ætatem annorum saltem 24. & 7. mensium explevisset. Cujus tam celeri ex hoc mundo abscessu, velut gravissimò vulnere afflicti quidem estis, Consanguinei, Affines, Amiciq; in hac Republicâ, multijugâ Virtute præcellentès; cui, ob illius Virtutes eximias, longiores longè, cordicitus exoptastis annos: Verum tamen, modum vestro quanquã pio mœrori imponite. Et quia cognatus vester, Affinis & Amicus, JOANNES Sällebier/ enavigavit citius è terrarum Syrtibus, & vitæ hujus periculosos scopulos prætervetus

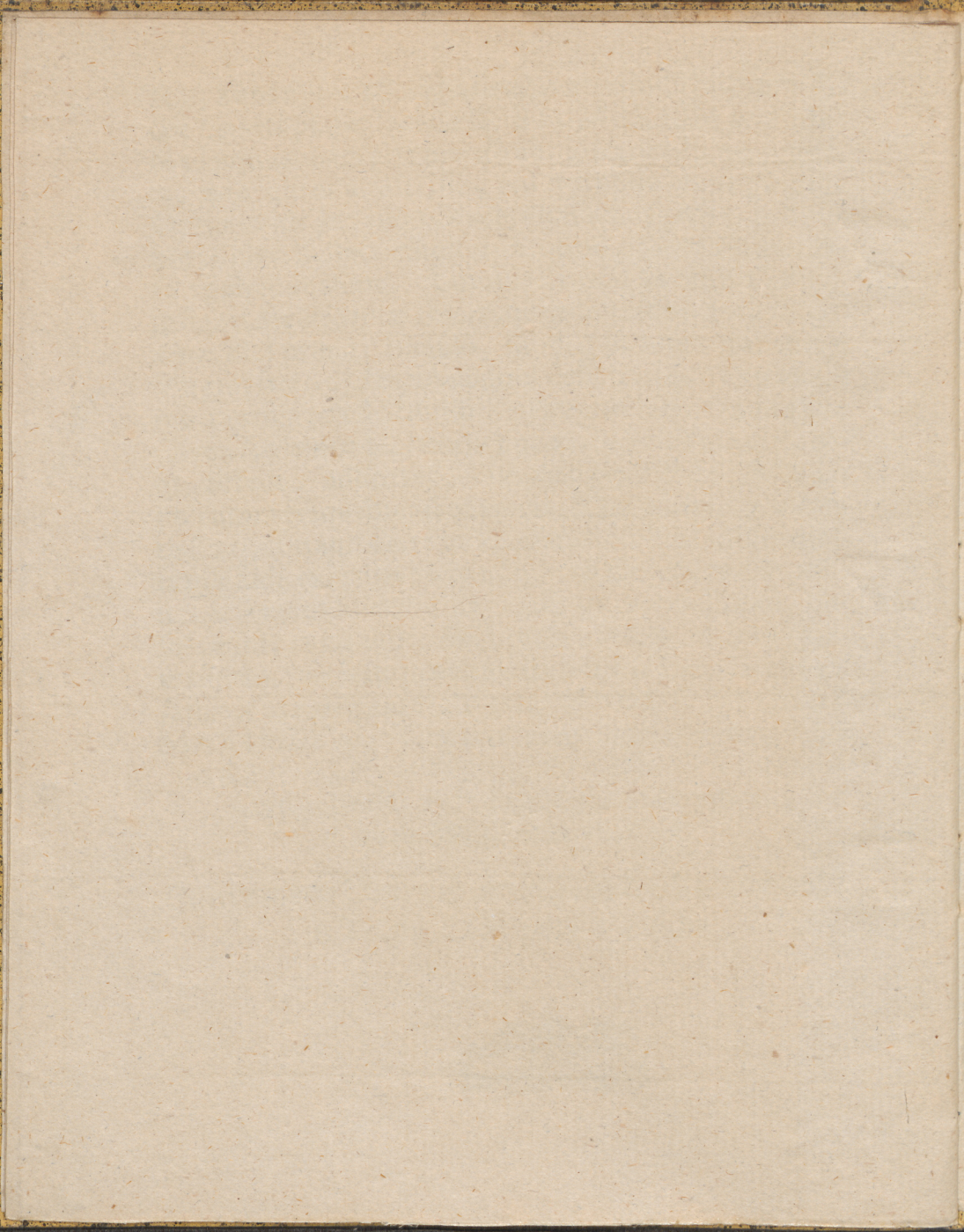
Etus

Aus, nunc optatissimâ statione perfruitur, Unicūm affli-
ctæ mentis perfugiū **CHRISTUM JESUM** accedite;
& ad minuendam jure meritò animi ægritudinem cogita-
te, non quem amiseritis, sed qualibus bonis gaudeat
Optimus hic Juvenum, quem amissum lægetis; nec mi-
nus illius felicitati sempiternæ, quam jacturæ vestræ sen-
su commoveamini. Cujus lectissimi Juvenis Corpus,
insignis diversorium animæ, quandoquidem horâ, hodi-
ernæ diei primâ, tumultò, in templò intemeratissimæ
Virginis sacrò destinatò, cõponi debet; In quò extremam
mertuorum præstolabitur Resurrectionem. Omnes jam
Cives Academiæ, suis titulis honoratissimos amanter ro-
go, & sedulò adhortor, ut illud, ad prædictæ S. Ædis Se-
pulchrum frequentes sequamini, & Juveni huic præstan-
tissimo, tantâq; & ferè rarâ pietate occubenti, solennita-
te splēdidâ exequias eatis; eòq; ipsò, Cognatos ejus, Affi-
nes, & Amicos hoc casu inopinatò ipsius tristissimos, con-
solemini; cujus dulcissimâ præsentia, ac ulteriori sua-
vissimâq; societate prolixius frui, asperrimum fatum, vel
fatius, (ut corrigam verba mea) **DEUS OPTIMUS
MAXIMUS**, qui vitam mortemq; omnium, pro infinitâ
suâ Sapientiâ, & pro clementissimò arbitriò dispensat,
haud permisit. P. P. Sub Sigillò Universitatis
d. 10. Maji. A. D. 1660.

Convenient Universitatis Cives hodiernâ horâ I.
in Templò Deiparæ Virginis,

(quod mirandum in juvene, in tam florent
ætate) planè fastidivit. Mundi hujus ille
adstantibus planè abominatus, ut ab illis ipse
removerent, liberè antè vitæ agonem illos
monuit. Et jã fermè coelestis gloriæ primiti
omniq; hujus mundi vanitati, magnanimò
cens, Virum Reverendum, Clarissimum, D
LAUM RIDEMANNUM, SS. Th. Lice
storem ad Divæ Virginis Ædem vigilantiss
nimæ suæ Curatorem ad se vocari curavit;
rò sanctissimo illo die Veneris, quò amariss
JESU crucifixionē sanctâ Ecclesia religio si
bat, animam tuam piissimam, preciosissimo
Sanguinis Salvatoris pabulo refecerat, illuc
secundâ vice, nempè die 6. Maji nuper elap
mâ animi devotione expetitur, ab eodem
rendo sumfit. Tandem inter continuas san
preces ac lectiones; quas ipse coelestis tun
datus, summoperè urgebat, præterito die 7.
nona vespertinâ, præsentibus Consanguine
& Amicis, placidissimè, & beatissimè, abs
iudiciò, ex hoc corporis ergastulò secedens
stium consuetudini immiscuit; postquam a
rum saltem 24. & 7. mensium explevisset.
leri ex hoc mundo abscessu, velut gravissim
ficti quidem estis, Consanguinei, Affines,
Republicâ, multijugâ Virtute præcellentes
Virtutes extimias, longiores longè, cordic
annos: Verum tamen, modum vestro qua
rori imponite. Et quia cognatus vester,
cus, JOANNES Sillibier/enavigavit citi
Syrtibus, & vitæ hujus periculosos scopu

